РЕПУБЛИКА СРБИЈА
УПРАВНИ СУД
Одељење у Новом Саду
III-8 У 6047/15
19.10.2017. године
Б Е О Г Р А Д

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Биљане Тамбурковски-Баковић, председника већа, Зорице Китановић и Љиљане Максимовић, чланова већа, са судским саветником Снежаном Томић, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиље А.А. из ..., улица .... бр. ..., поднетој против туженог Министарства грађевинарства, саобраћаја и инфраструктуре, Нишавски управни округ, ради поништаја решења број: 920-363-35-00121/2014-19 од 04.02.2015. године, у предмету издавања накнадне грађевинске и употребне дозволе, у нејавној седници већа одржаној дана 19.10.2017. године, донео је

П Р Е С У Д У

I Тужба **СЕ УВАЖАВА, ПОНИШТАВА** решење Министарства грађевинарства, саобраћаја и инфраструктуре, Нишавски управни округ, број 920-363-35-00121/2014-19 од 04.02.2015. године и предмет **ВРАЋА** надлежном органу на поновно одлучивање.

II ОБАВЕЗУЈЕ СЕ Министарство грађевинарства, саобраћаја и инфраструктуре, Нишавски управни округ, да тужиљи А.А. из ..., улица .... бр. ..., на име накнаде трошкова управног спора, у року од 15 дана од дана пријема пресуде, исплати износ од 1.370,00 динара.

О б р а з л о ж е њ е

Оспореним решењем ставом првим диспозитива одбија се жалба тужиље изјављена против закључка Одељења за урбанизам Градске управе града Шапца, број: 351-2-2250/14-11 од 22.07.2014. године и број 351-3/2014-11 од 06.06.2014. године, као неоснована. Другим ставом диспозитива одбијен је захтев за трошкове поступка по АТ увећане за износ од 420,00 РСД, а на основу члана 104. став 6. Закона о општем управном поступку, а ово из разлога што, пре свега, поступак је вођен по захтеву странке, а не по службеној дужности или у јавном интересу.

Закључком Одељења за урбанизам Градске управе града Шапца број 351-

3/2014-1 од 06.06.2014. године, одбачен је, као непотпун, захтев тужиље за накнадно издавање грађевинске дозволе за поткровље на стамбеном објекту, постојећем на кат. парцели број ... КО ... у ул. ... бр. ... и за издавање употребне дозволе за објекат у целини, спратности По+П+1+Пк.

Закључком Одељења за урбанизам Градске управе Шабац број 351-2-2250/14-11 од 22.07.2014. године, одбачен је захтев за издавање накнадне грађевинске и употребне дозволе за стамбени објекат-поткровље, постојећи на кат. парцели бр. ... (кат. парцела 71) КО ..., инвеститора А.А. из ....

Тужбом поднетом Управном суду 15.04.2015. године, тужиља је оспорила законитост решења туженог органа из свих законом прописаних разлога и истакла је да тужени орган приликом доношења решења није поступио по одредбама члана 232. став 2. и члана 235. став 2. Закона о општем управном поступку и члана 7. Закона о управним споровима. Указала је на то да је оспорено решење донето у извршењу другостепеног решења од 22.12.2009. године, а оно у извршењу пресуде Врховног суда У 9787/07 од 29.10.2009. године, по којој није поступљено. Истакла је да је у време када је подносила пријаве за легализације по Закону о планирању и изградњи ("Службени гласник РС", број 72/09 и 81/09 и по Закону о легализацији објеката ("Службени гласник", број 95/13) пријавила је само онај објекат који је у њеној својини, а то је поткровље. Три власника остале три етаже у згради, где се налази поткровље, поднела су захтев за добијање употребне дозволе за своје објекте, али по њиховим захтевима још ништа није одлучивано иако је прошло више од једне године. Истакла је да никада није поднела захтев за решавање претходног питања или обрађивач не зна шта је то претходно питање, поготово тај захтев није поднела поднеском од 08.07.2014. године, већ је тражила прекид поступка из оправданих разлога, али о томе нико није одлучивао нити се спомиње у оспореном решењу. Предложила је да суд тужбу уважи и поништи оспорено решење и сам реши управну ствар. Трошкове је тражио на име судске таксе у износу од 1700,00 динара.

Тужени орган је у одговору на тужбу остао при разлозима из образложења оспореног решења и предложио је да суд тужбу одбије као неосновану.

Управни суд је, у смислу одредби члана 33. став 2. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС", бр. 111/09), решио предмет спора без одржавања усмене расправе, сматрајући да је предмет спора такав да очигледно не изискује непосредно саслушање странака и посебно утврђивање чињеничног стања, те је у складу са одредбом члана 41. став 1. истог закона, оценом навода тужбе, одговора на тужбу и списа предмета ове управне ствари, нашао да је тужба основана.

Из списа предмета и разлога образложења оспореног решења, произлази да је тужиља поднела захтев за издавање накнадне грађевинске и употребне дозволе за поткровље стамбеног објекта у ... у ул. ... број ..., на кат. парцели број ... КО ..., који је одбачен. Од тужиље је затражено да у року од 30 дана достави оверене сагласности свих сукорисника и сувласника парцеле уписаних у препису Листа непокретности број ... Службе за катастар непокретности у Шапцу, као и сувласника на стамбеном објекту уз напомену да ће у противном њен захтев бити одбачен закључком. Наведено обавештење је тужиља примила дана 12.03.2014. године, одговорила је у писаној форми, доставила је оверене сагласности сувласника на објекту, изузев једног који живи у иностранству, а сагласност ће дати по доласку у земљу. Доставила је и доказ да један од ранијих сукорисника Б.Б. је у међувремену умрла а њена заоставштина није расправљена. Именована је у свом поднеску навела да сагласност сукорисника В.В. не

може прибавити, али да је првостепени орган у односу на истог дужан да примени правно схватање Управног одељења Врховног суда Србије утврђено на седници од 30.05.2005. године, која је изричито наведена и у пресуди Врховног суда У 9787/07 од 29.10.2009. године и у другостепеном решењу од 22.12.2009. године. Првостепени орган је имајући у виду да је за легализацију објекта потребна сагласност свих сукорисника и сувласника парцеле, односно да тужиља није доставила потребна документа, одбацио захтеве.

Тужени орган је применом одредби члана 230. Закона о општем управном поступку одлучио као у диспозитиву решења.

Међутим, основано се, по оцени Управног суда, тужбом оспорава законитост решења туженог органа.

Наиме, по оцени суда, диспозитив ожалбеног решења није сачињен у складу са одредбом члана 198. став 1. и 2. Закона о општем управном поступку ("Службени лист СРЈ", бр. 33/97...31/01 и "Службени гласник РС", бр. 30/10), којом је прописано да се диспозитивом решава о предмету поступка у целини и о свим захтевима странака о којима у току поступка није посебно решено, као и да диспозитив мора бити кратак и одређен, ако је потребно, може се поделити на више тачака. У диспозитиву је садржана одлука о ономе због чега је поступак покренут и вођен, односно правило је да се диспозитивом одлучује о целини предмета поступка. Као најбитнији део решења, диспозитив мора да буде концизно састављен, јасан и прецизан, тако да не даје повода различитом тумачењу.

У конкретном случају, тужиља је захтевом од 11.03.2010. године покренула поступак за легализацију објекта, односно издавање грађевинске дозволе за објекат који је изграђен без исте. Како тужиља у остављеном року од првостепеног органа није комплетирала тражене доказе за легализацију, првостепени орган је закључком од 22.07.2014. године, одбацио њен захтев, на који закључак је тужиља 06.08.2014. године изјавила жалбу. У истој жалби је истакла да је првостепени орган требало да споји поступке за легализацију по њеним захтевима, у смислу члана 117. ЗУП-а и има у виду доказе који су приложени у поступку који је покренут 2003. године, са којих разлога је предложила да се ожалбени закључак поништи и обавеже орган на накнаду трошкова. Даље из стања у списима следи да је закључком од 06.06.2014. године одбачен захтев за легализацију, односно за издавање грађевинске и употребне дозволе, а да у списима предмета нема доказа да је закључак уручен тужиљи нити да је иста против наведеног закључка изјавила жалбу.

Код оваквог стања ствари, када се из садржаја жалбе на закључак од 22.07.2014. године не може закључити да је жалба изјављена на оба закључка, нити да је странка тражила да орган одлучи на наведени начин, по налажењу суда, нису били испуњени услови за спајање поступака у смислу члана 117. ЗУП-а у поступку по жалби. Са наведеног разлога, повређена је и одредба члана 198. став 1. и 2. јер је диспозитив супротан стању у списима, односно у списима предмета постоји само жалба на закључак од 22.07.2014. године. Такође, на наведени начин повређена је и одредба члана 199. став 2. Закона о општем управном поступку, јер образложење ожалбеног закључка не упућује на решење какво је дато у диспозитиву нити на стање у списима предмета. Поред тога, у поступку у коме је донет закључак 06.06.2014. године, учествовало је и заинтересовано лице Г.Г. из ..., док исто лице није учествовало у поступку у којем је донет закључак 22.07.2014. године. Такође, нејасно је која жалба је достављена Г.Г. из ... на изјашњење.

Неоснован је предлог тужиље за доношење одлуке у спору пуне јурисдикције, јер је оспорено решење донето уз битне повреде правила поступка, које треба да отклони тужени орган.

Са изнетих разлога, налазећи да је оспореним решењем повређен закон на штету тужиље, Управни суд је применом одредби члана 40. став 1. и 2. и члана 42. став 1. Закона о управним споровима одлучио као у диспозитиву ове пресуде. У поновном поступку, тужени орган ће, донети ново на закону засновано решење, отклонити наведене повреде правила поступка и донети ново на закону засновано решење са јасним образложењем које упућују на одлуку дату у диспозитиву у року и на начин прописан одредбом члана 69. став 2. Закона о управним споровима.

Разматрајући захтев тужиље за накнаду трошкова управног спора суд је применом тар. броја 28. став 1. и тар. броја 29. став 1. тачка 1) Закона о судским таксама („Службени гласник РС“, бр. 28/94...106/15), одредио у износима од по 390,00 динара односно 980,00 динара, у укупном износу од 1.370,00 динара, трошкове на име судске таксе на тужбу и пресуду. Стога је, сагласно одредбама чл. 150, 153. став 1. и члана 154. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11...55/14), чија је сходна примена прописана одредбом члана 74. Закона о управним споровима, одлучио као у ставу II диспозитива ове пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
Дана 19.10.2017. године, III-8 У 6047/15

Записничар **Председник већа-судија**
Снежана Томић,с.р. **Биљана Тамбурковски Баковић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

КЗ